

Anotace

Od doby svého vzniku a prvního použití během Druhé světové války se jaderné zbraně staly velice účinným mocenským prostředkem v mezinárodních vztazích. Právě kvůli uvědomění si jejich obrovské ničivé síly se staly během období studené války politickým nástrojem k vzájemnému odstrašování obou soupeřících světových supervelmocí, tedy USA a SSSR. Jinak tomu není ani v dnešní době, kdy se jaderné zbraně ještě zdokonalily a rozšířily i mezi ostatní státy a proto jejich politický a mocenský význam hraje velkou roli v mezinárodních vztazích i nyní. Staly se součástí strategického myšlení a velkou roli hrají převážně v nátlakové diplomacii, kde fungují především jako manipulativní nástroj k dosažení požadovaného cíle. Ač se tato taktika, založená na vyvolání strachu z potenciálního ničivého jaderného útoku, zdá být velice účinná, vyskytují se v ní i značná rizika a nevýhody. Do nátlakové diplomacie totiž spadá taktika donucovací a odstrašovací a kvůli rozdílnosti obou koncepcí se role jaderných zbraní mezi nimi do jisté míry liší, na což poukazují i někteří experti, věnující se tomuto tématu. Abychom dokázali zhodnotit efektivitu jaderných zbraní v nátlakové diplomacii, je potřeba zdůraznit tyto rozdílnosti a poukázat na ně při názorných případech z moderní historie.